

Natten visste vad skymningen såg

Vintersorg

Jag välkomnas till ett aftonland
Med prunkande skyar österut,
Omringad av kvällningens purpurbrand
Från sekelbörjan till sekelslut

Om jag vågar mig genom dunklets portal,
En vandring där skuggor ruva
Längs sluttningsmyr och sprickdal
Flyr ljuset som en skrämduva

Natten visste vad skymningen såg
Att mörkret skall kväsa dagerns gemål
Och måla solskivans epilog
När aftonstjärnan tänder sitt magiska bål

Ur dagsljusets boja tussmörkret ilar
I en del av ett kosmiskt arrangemang.
Där filosofin avfyrar påfordrade pilar
Men tronas av myters trolska efterklang

Bland skogens skrudar har jag vilseletts
Av kvällssolens sista strimma
Som lagt till rygga dygnets krets
Och lagt i mina händer en ödestimma

Dock hjälper månen till att leda banden
När mörkret seglar med känslornas svallvåg
Ljuset har välts över himlaranden
Ty natten visste vad skymningen såg.